

[Finansministeren.]

nemlig Skattekommissionen. De har dog derved opnaaet at kunne være med i Slutspurten og faa et mere indgaaende Kendskab til disse Forhold, end de ellers vilde have faaet. Jeg er sikker paa, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at dette viser en over for hans Parti venlig Holdning.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at Tjenestemændene ikke havde haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Forslaget, før det nu blev fremsat for Rigsdagen, og han nævnte i denne Forbindelse, at der kun var 257 Eksemplarer af Lovforslaget færdige, saaledes at der var meget faa, der kunde faa dem at se. Jeg erkender, at det havde været ønskeligt, om der havde været nogle flere Eksemplarer, men at skaffe de 70 000 Eksemplarer, der skulde til, for at alle Tjenestemænd kunde faa dem at se, vilde være praktisk uoverkommeligt. Jeg vil gerne sige, at hvis — som jeg forstaaer man ønsker det fra mange Sider — dette Lovforslag skal fremmes hurtigt, har det jo været fornødent, at man ikke ventede længere paa Trykkeriet end allerhøjest nødvendigt. De 257 Eksemplarer er Udtryk for, at vi mente at burde forcere Trykningen af denne Betænkning med tilhørende Lovforslag, saaledes at det nødvendigste Antal kunde foreligge, og vi kunde faa Lovforslaget frem før Paaske. Jeg skal gøre opmærksom paa — hvad det ærede Medlem ogsaa erkendte —, at Trykkerikapaciteten i dette Land for Tiden er meget stærkt udnyttet, og jeg tror, at det ærede Medlem — og det høje Ting overhovedet — vil faa det rigtige Indtryk af, hvad man har gjort for at fremskynde dette Lovforslag, naar jeg fortæller, at vi har maattet udsætte Behandling og Trykning af et saa vigtigt Lovforslag som Tillægsbevillingslovsforslaget i ca. 14 Dage, for at denne Betænkning kunde komme forlods frem. Mere tror jeg ikke, man med Billighed kan forlange. Jeg skal ikke nægte, at jeg er noget betænkelig ved, at vi af denne trykkerimæssige Aarsag maa fremkomme med Tillægsbevillingslovsforslaget saa sent, som vi maa — men det har der ikke været noget at gøre ved.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen talte dernæst om, at Tjenestemændene burde have Adgang til at godkende Forslaget — altsaa gennem en Slags Urafstemning. Heri kan jeg ikke være enig med

det ærede Medlem — og jeg forstaaer, at det samme gælder alle de andre Partier.

Det fremgaar af Lovforslagets § 1 — saaledes som det ogsaa altid har været erkendt —, at Tjenestemandsstillingen er noget andet end det Arbejdsforhold, man har i de overenskomstdækkede Omraader i det private Erhvervsliv, fordi Tjenestemandsstillingen er en varig Stilling, en Livsstilling. Den, der bliver Tjenestemand, tager det som sin Livsopgave at arbejde for den danske Stat. Til Gengæld sikrer Staten ham visse Goder, bl. a. økonomisk Sikkerhed baade i den Tid, han er Tjenestemand, og naar han gaar af, og i Tilfælde af at han dør før sin Ægtefælle, sikrer den ogsaa hende. Dette giver Tjenestemandsstillingen en fastere Karakter end andre Arbejdsforhold, og derfor maa Tjenestemanden naturligvis ogsaa gaa ind under de Vilkaar, som Lovgivningsmagten fastsætter. Det har han vidst siden den Dag, han blev Tjenestemand, og det har vi kendt saa længe, der har været noget, som hed Tjenestemænd. Det har jeg ogsaa Indtryk af, at Tjenestemændene forstaaer — jeg har jo selv været Tjenestemand og ved, hvad det betyder.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til om dette Spørgsmaal — den er til Gengæld vigtig. Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen antydede, at det var imod Demokratiets Grundsætninger, naar der ikke blev Adgang til noget i Retning af en Urafstemning om Loven. Jeg synes, at dette vidner om en helt forkert Opfattelse af, hvad Demokrati er. Man kan jo ikke i et demokratisk Land sætte forskellige Love til Urafstemning, blot fordi de i særlig Grad berører en bestemt Samfundsklasse. Hvad vilde man sige, hvis Kornlovene skulde til Urafstemning blandt Landmændene, eller hvis Skattelove af særlig Art skulde til Urafstemning blandt de Skatteydere, de i særlig Grad berører? Jeg tror, det vilde have meget farlige Konsekvenser for Statskassen. Nej, det er Demokratiets Grundsætning, og det vil jeg gerne understrege stærkt, at Afgørelserne træffes af den af hele Befolkningen valgte Rigsdag; det er det sande Demokrati, og det er ogsaa det, der realiseres her.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen vilde have Begyndelseslønnen hævet, saa